

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-5 У. 25185/20
Дана: 05.10.2023. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, Јасмина Савић и Весна Слијепчевић, чланови већа, уз учешће судског саветника Марине Ивковић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца

адвокат из Београда, , кога заступа , ради поништаја решења туженог АДМИНISTRATIVNE КOMИSIJE ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, 14 број 391-7760/2020 од 22.11.2020. године, уз учешће заинтересованог лица

адвокат из Београда, , кога заступа , адвокат из Београда, , у правној ствари интелектуалне својине, након одржане усмене, јавне расправе дана 05.10.2023. године у нејавној седници већа одржаној дана 05.10.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац , да заинтересованом лицу , на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број од . године, којим је усвојен предлог из Београда број од . године, и оглашено ништавим решење о

признању малог патента број
проналазак под називом "

привредном друштву

за

У тужби, поднетој Управном суду, дана 23.12.2020. године, тужилац оспорава решење туженог органа због повреде правила поступка, неправилне примене материјалног права и због неправилно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Наводи да се тужени орган у образложењу оспорене одлуке искључиво позива на наводе првостепеног органа игноришући све наводе жалбе и изнете чињенице и приложене доказе. Указује да супротно наводима поступајућих органа, да разлике између патента бр.627 и уређаја описаног у доказу Д4 - књига "Хлороген систем, електрохемијски поступак хлорисања воде за пиће" у којој је описан уређај за производњу и дозирање натријум хипохлорита у облику воденог раствора, нису само рутинска решења, јер пре тужиоца нико није успео да направи аутоматски уређај, индустријски применљив за производњу натријум хипохлорита соли на лицу места. Истиче да се у доказу Д26 описује уређај Хлороген, при чему је наведено да су направљена два прототипа – уређај без аутоматке и полуаутоматски уређај, али да сматра да првостепени орган не може да утврди постојање дела стања технике, већ само да ли је проналазак био или није био у стању технике. Наводи да је тужилац први успео да произведе уређај који је имао управљачке компоненте који обезбеђују правilan rad електролизера, без којих је континуиран rad немогућ, а да је најбитнија ствар аутоматизације континуална производња дезинфектаната у строго задатим параметрима, који проблем је једино тужилац успео да реши. Сматра да је првостепени орган требао да закаже усмену расправу јер из приложених доказа није могло јасно и недвосмислено да се сагледа конструкцијско решење уређаја за хлорисање воде, због чега је било потребно да се странке усмено изјасне у вези навода из приложених поднесака и доказа у сврху разјашњења чињеница које су остале нејасне. Поставља питање да, ако се ради о рутински решењима (у погледу разлике између малог патента 627 и уређаја из доказа Д4), како то тврде поступајући органи, како то нико није успео да направи аутоматски уређај, пре тужиоца и закључује да је очигледно да је тек малим патентом 627 решен проблем који је постојао у раду постројења. Истиче да мали патент 627 задовољава све услове прописане Законом о патентима за одобравање заштите, а то је, да се ради о решењу техничког проблема који спада у категорију патентибилних решења, да је нов у односу на супротстављено стање технике, а посебно имајући у виду тврђе ранијих носилаца пројекта из кога је проистекао уређај малог патента, те да у прилог индустријске примењивости сведоче чињенице да уређај ради аутоматски без потребе сталног присуства руковаоца и да је тужилац уградио више од 120 таквих уређаја. Предлаже да суд уважи тужбу и поништи решење туженог органа и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

Тужени је у одговору на тужбу остао код навода из образложења оспореног решења наводећи да је супротно наводима тужбе тужени ценио све наводе жалбе. Навео је да није спорна новост уређаја што тужилац наводи у тужби, указујући да пре њега нико није успео да направи аутоматски уређај, индустријски применљив, већ се испитује инвентивни ниво проналаска у смислу одредбе члана 12. Закона о патентима. У том смислу, наведено је да није од значаја за оцену инвентивности ни чињеница да ли је уређај инсталiran према проналаску, нити колико дуго ради. Тужени је оспорио

навод тужиоца да је доказ Д26 узет као основ за доношење одлука и навео да је и првостепеним и оспореним решењем наведено да уређај јесте нов, али да није инвентиван као и да супротно наводу тужбе, аутоматски уређаји су такође били познати из стања технике, што је детаљно објашњено у решењу првостепеног органа. Тужени је навео да су неосновани наводи којима тужилац указује да је првостепени орган био дужан да закаже јавну расправу, јер је првостепени орган странкама омогућио да своје исказе и доказе достављају неометано током читавог поступка, а како је је из утврђених чињеница битних за одлучивање на очигледан начин произазило да предметни мали патент не испуњава услов инвентивности, недоумица није било. Имајући у виду наводе из одговора на тужбу и списе предмета, тужени је предложио да су одбије тужбу као неосновану.

Заинтересовано лице из Београда је у одговору на тужбу оспорио наводе тужбе наводећи да је тужени у оспореној одлуци испитао све наводе жалбе, наводећи делове оспореног решења у којима су цењени наводи жалбе. У одговору је појаснио да поништени патент, према међународној класификацији патената припада МКП групи Ц – Секција хемија и металургија, а подгрупи Ц01, Ц02, Ц25 и у њему је дефинисана функцијска хидрауличка (не електрична) повезаност појединих елемената технолошке опреме, те да аутоматика на коју се тужилац позива припада МКП групи X – Секција електротехника подгрупа X03 и дефинише физички распоред електронских елемената. Оспорава наводе тужбе да уређај Хлороген није имао решену аутоматику, јер је 2000. године , овде заинтересовано лице набавио индустријски ПЛЦ који су програмирали а који је био инсталiran на СПЦ Ташмајдан 2002. године. Истиче да се из приложеног јасно види да предмет спорног патента није аутоматика и софтвер, већ распоред технолошких елемената и њихова хидрауличка повезаност, због чега нема основа да се прихвати таква аргументација тужиоца. Сматра да је правилна одлука туженог органа, због чега предлаже да суд тужбу одбије као неосновану и обавеже тужиоца да заинтересованом лицу исплати трошкове састава тужбе у износу од 16.500,00 динара.

Пошто се у овој управној ствари ради о двостраначком предмету у ком је јавна расправа обавезна, у смислу члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), суд је 05.10.2023. године, одржао усмену јавну расправу на коју је приступио пуномоћник тужиоца, а остала позвана лица нису приступила, изостанак нису оправдали, нити су тражили одлагање расправе.

Пуномоћник тужиоца је на усменој јавној расправи изјавио да остаје у свему код поднете тужбе, навода у тужби и тужбеног захтева као у петитуму тужбе, наводећи да је првостепени орган пропустио да закаже усмену расправу. Навео је да захтева накнаду трошкова спора и то за састав тужбе у износу од 36.000,00 динара и приступа на расправу у износу од 36.000,00 динара.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, број 111/09), ценећи наводе тужбе и одговора на тужбу туженог и заинтересованог

лица и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произилази да је решењем број од године, Завод за интелектуалну својину подносиоцу пријаве малог патента број од године, признао мали патент број , за проналазак под називом „

према опису, патентним захтевима и цртежима из списка. из Београда је дана 7.6.2019. године поднео предлог за оглашавање ништавим наведеног решења о признању малог патента, из разлога што проналазак није нов ни инвентиван, као и због повреде тајности патентне пријаве . Првостепени орган је у доказном поступку на основу одредбе члана 130. став 7. Закона о патентима оценио да за утврђивање чињеница битних за доношење одлуке није нужно одржавање усмене расправе с обзиром да се из целокупног поступка, у коме је странкама дата могућност да се изјасне, могу утврдити битне чињенице за доношење одлуке. У поступку је утврђено увидом у копију књиге „Хлороген систем, електрохемијски поступак хлорисања воде за пиће”, издавач Универзитет у Београду, Технолошко металуршки факултет, Београд, 1996, (у даљем тексту: доказ Д4), која је била део стања технике пре дана 8.10.2003. године, као датума подношења пријаве за признање малог патента бр. YU 627 MP, да је у овој књизи описан уређај за производњу и дозирање натријум хипохлорита у облику воденог раствора по називом „Хлороген систем”, који може бити и аутоматски који се састоји од јединице за производњу натријум хипохлорита, која може бити и аутоматска, а која одговара јединици (А) за аутоматску производњу натријум хипохлорита из малог патента бр. YU 627 MP, и дозирног система, који може бити и аутоматски, а који одговара јединици (Б) за аутоматско дозирање натријум хипохлорита у воду из малог патента бр. YU 627 MP. Јединица за производњу натријум хипохлорита се састоји од омекшивача, који одговара омекшивачу из малог патента бр. YU 627 MP, повезаног, с једне стране, са делом цевовода у коме је необрађена вода, а са друге стране са пумпом која је, са друге стране, повезана са улазом у електролизер, који одговара електролизеру из малог патента бр. YU 627 MP, где је улаз електролизера такође, преко пумпе, повезан са напојним резервоаром за концентровани раствор кухињске соли, који одговара резервоару за концентровани раствор натријум хлорида из малог патента бр. YU 627 MP. Електролитичке ћелије у електролизеру су повезане са исправљачком станицом, која одговара јединици за напајање из малог патента бр. YU 627 MP, која може бити повезана са аутоматиком, која одговара контролној јединици из малог патента бр. YU 627 MP, а која може бити у вези са ПЦ рачунаром. Излаз електролизера је у вези са прихватним резервоаром за раствор натријумхипохлорита, који одговара резервоару воденог раствора натријумхипохлорита произведеног у електролизеру. Електролизер и резервоар су у вези са вентилационим системом, који одговара вентилационом склопу (28') из малог патента бр. YU 627 MP. Вентилациони систем се састоји од два вентилатора са одговарајућим клапнама и заједничким вентилационим водом, при чему један вентилатор одговара вентилатору из малог патента бр. YU 627 MP, док је други вентилатор резервни. Вентилациони систем се даље састоји од вентилационог излаза, који одговара вентилационом излазу из малог патента бр. YU 627 MP. Поменути вентилатор и вентилациони излаз су међусобно повезани цевним разводом. Дозирни систем, који одговара јединици (Б) за аутоматско

дозирање натријум хипохлорита у воду из малог патента бр. YU 627 MP се састоји од анализатора хлора (означен позивном ознаком 22 на првој шеми у овој књизи), који одговара анализатору хлора из малог патента бр. YU 627 MP, а који је с једне стране повезан са цевоводом у делу у којем је хлорисана вода, а са друге стране са две мембранске пумпе чији су улазни делови у вези са прихватним резервоаром за раствор натријумхипохлорита, а њихови излазни делови са цевоводом. На основу овако урађене упоредне анализе, утврђено је да се уређај из доказа Д4 и проналазак који представља предмет малог патента бр. YU 627 MP, разликује по томе, што уместо једне пумпе има паралелно две везане пумпе, али да ова разлика између истих конструкцијских елемената и на потисној страни, и на усисној страни, представља карактеристику која нема инвентиван ниво у смислу члана 12. Закона о патентима, јер представља рутинско решење који би просечан стручњак из одговарајуће области технике применио ради обезбеђивања функционисања система у који су укључене поменуте пумпе у случају отказа оне пумпе која представља радну пумпу, а да при томе не уложи стваралачки напор, будући да ће примена ове техничке карактеристике довести до очекиваног техничког ефекта. Поред тога, увидом у копију рада „Еколошки систем за дезинфекцију пијаће и отпадних вода“, аутора Н. Крстајић, Т. Тришовић, В. Јовић, Н. Тришовић, објављеног у књизи радова, стр. 8.53-8.58, из зборника радова I Међународног научно-развојног симпозијума - „Стваралаштво као услов привредног развоја - нове технологије и технике у служби човека“, одржаног у Сава центру од 10-11.10.1996. године, (у даљем тексту: доказ Д26), утврђено је да је био део стања технике пре дана 8.10.2003. године, као датума подношења пријаве за признање малог патента бр. YU 627 MP. У доказу Д26 је описан уређај за дезинфекцију пијаће воде са натријум хипохлоритом под називом ХЛОРОГЕН, при чему је наведено да су на основу резултата фундаменталних истраживања направљена два прототипа ХЛОРОГЕН уређаја и да је први уређај без аутоматике инсталiran 1989. године у „Водоводу“ Ваљево, где је радио 8 месеци, док је полуаутоматски уређај инсталiran 1996. године у краљевачком водоводу, где је његов рад испитиван у току од 6 месеци. У овом раду је наведено да је за обезбеђивање аутоматског рада електролизера неопходна стандардна опрема која прати континуалан рад електролизера и која је схематски приказана на слици 2 (страна 8.58 у поменутом раду) на којој се види да се поменути уређај за дезинфекцију пијаће воде са натријум хипохлоритом који се састоји од јединице за производњу натријум хипохлорита, која може бити аутоматска, а која одговара јединици (A) за аутоматску производњу натријум хипохлорита из малог патента бр. YU 627 MP и дозирног система, за који, међутим, није наведено да ли може бити аутоматски. Јединица за производњу натријум хипохлорита се састоји од омекшивача, који одговара омекшивачу из малог патента бр. YU 627 MP, повезаног, с једне стране, са делом цевовода у коме је необрађена питка вода, а са друге стране са улазом у електролизер, који одговара електролизеру из малог патента бр. YU 627 MP, где је улаз електролизера такође повезан са напојним резервоаром за концентровани раствор кухињске соли, који одговара резервоару за концентровани раствор натријум хлорида из малог патента бр. YU 627 MP. Електролитичке ћелије у електролизеру су повезане са исправљачком станицом, која одговара јединици за напајање из малог патента бр. YU 627 MP, која може бити повезана са стандардном опремом за обезбеђивање аутоматског рада, која одговара контролној јединици из малог патента бр. YU 627 MP. Излаз електролизера је у вези са резервоаром хипохлорита, који одговара резервоару воденог раствора натријум хипохлорита произведеног у електролизеру. Електролизер и

резервоар су у вези са вентилационим системом, који одговара вентилационом склопу (28') из малог патента бр. YU 627 MP. На основу резултата целокупног поступка првостепени орган је утврдио да проналазак "Аутоматски уређај за производњу и дозирање натријумхипохлорита у облику воденог раствора" који је предмет малог патента број 627 на дан подношења пријаве није представљао проналазак у смислу одредбе члана 7. Закона о патентима, јер није испуњавао услове у погледу критеријума инвентивности прописане одредбама члана 12. истог закона, па је нашао да су у конкретном случају испуњени услови из одредбе члана 130. став 8. Закон о патентима за оглашавање ништавим решења о признању малог патента број 100/03/2-МП-100/03 од 03.02.2004. године. Ценећи наводе жалбе тужени орган је оценио да је поступак по предлогу за оглашавање ништавим решења о признању малог патента број 100/03/2-МП-100/03 од 03.02.2004. године, спроведен у свему у складу са одредбама Закона о патентима и Закона о општем управном поступку, па је сходно одредби члана 170. став 1. тачка 1. Закона општем управном поступку одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 7. Закона о патентима ("службени гласник РС" бр. 99/11) прописано је да је патент право које се признаје за проналазак из било које области технике, који је нов, који има инвентивни ниво и који је индустриски применљив.

Одредбом члана 10. став 1. истог закона прописано је да се проналазак сматра новим ако није садржан у стању технике. Према ставу 2. истог члана закона стање технике, у смислу овог закона, чини: 1) све што је доступно јавности пре датума подношења пријаве проналаска, писаним или усменим описом, употребом или на било који други начин; 2) садржај свих пријава проналазака поднетих у Републици Србији, онаквих какве су поднете, које имају ранији датум подношења од датума из тачке 1) овог става, а које су објављене тог датума или касније на начин предвиђен овим законом.

Одредбом члана 12. став 1. Закона о патентима прописано је да проналазак има инвентивни ниво ако за стручњака из одговарајуће области не произлази, на очигледан начин, из стања технике.

Имајући у виду цитиране одредбе и утврђене чињенице, по оцени Управног суда, правilan је закључак туженог органа да је првостепени орган правилно поступио када је испитујући новост и инвентивност предмета заштите малог патента број 627 - "Аутоматски уређај за производњу и дозирање натријумхипохлорита у облику воденог раствора", утврдио да исти на дан подношења пријаве за заштиту малим патентом био нов у смислу одредбе члана 10. Закона о патентима, али да није имао потребан инвентивни ниво у смислу одредбе члана 12. истог закона и у том смислу није представљао проналазак у смислу одредбе члана 7. Закона о патентима. Наиме у поступку је правилно утврђено да докази означени као Д4 и Д26 чине стање технике и да су били саопштени јавности пре датума подношења пријаве малог патента број 627, те да садрже техничке информације које су размотрене приликом оцене новости и инвентивног нивоа предмета заштићеног малим патентом број 627, при чему је исцрпном упоредном анализом конструкцијских решења два аутоматска уређаја за производњу и дозирање натријум хипохлорита у облику воденог раствора утврђено да

предмет малог патента број 627 није имао инвентивни ниво. Сходно наведеном у поступку је на јасан и недвосмислен начин утврђено да је мали патент број 627 на дан подношења пријаве био садржан у стању технике, због чега је правилном применом одредбе члана 130. став 8. Закона о патентима усвојен предлог предлага, овде заинтересованог лица и оглашено ништавим решење којим је признат мали патент број 627.

Правилна је оцена навода жалбе, који су поновљени наводи тужбе, којима се указује да је тужилац први успео да произведе уређај који је имао управљачке компоненте, те да је примарни режим рада постројење у аутоматском моду, правилно налазећи да у смислу одредбе члана 163. став 2. Закона о патентима, предмет проналаска који се штити малим патентом може бити само решење које се односи на конструкцију неког производа или распоред његових саставних делова, а не начин или режим његовог рада.

Суд је ценио наводе тужбе којима се указује да је првостепени орган требао да закаже усмену расправу јер из приложених доказа (доказ Д27) није могло јасно и недвосмислено да се сагледа конструкијско решење уређаја за хлорисање воде, те да је било потребно да се странке усмено изјасне у вези навода из приложених поднесака и доказа у сврху разјашњења чињеница које су остале нејасне, али је нашао да нису од утицаја за другачију одлуку. Ово стога, што се у поступку по предлогу за оглашавање ништавим решења о признању малог патента, утврђује да ли проналазак на дан подношења пријаве патента, или на дан признатог права првенства, није био нов у смислу чл. 10. и 11. овог закона или није имао инвентивни ниво у смислу члана 12. овог закона, односно да ли проналазак није индустриски примењив у смислу члана 13. овог закона, док је обим заштите који се стиче патентом одређен садржином патентних захтева, који се тумаче на основу описа и нацрта проналаска. Сходно наведеном, чињенице у поступку утврђене су на основу приложене документације предлагача и противника предлагача, при чему је странкама у поступку било омогућено да током читавог поступка достављају своје исказе и доказе. У поступку није било недоумица, нити потребе за додатним разјашњењима у вези битних чињеница у виду демонстрације научних знања супротстављених страна, већ је упоредном анализом приложених доказа недвосмислено утврђено да су испуњени разлози за оглашавање ништавим решења о признању малог патента, јер исти није имао инвентивни ниво у смислу одредбе члана 12. Закона о патентима.

Неосновано се тужбом указује да у прилог индустриске примењивости малог патента број 627 сведоче чињенице да уређај ради аутоматски без потребе сталног присуства руковођца и да је тужилац уградио више од 120 таквих уређаја, јер предмет поступка није била индустриска применљивост, већ процена новости и инвентивног нивоа проналаска као једног од прописаних услова за признавање права на патент.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али имајући у виду изнето, налази да су исти без утицаја на другачију одлуку.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужилаца, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу 1. диспозитиву пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредби члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 10/23), одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде.

Суд је у ставу 3. диспозитива пресуде, применом одредаба члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр.11/2009), и сходном применом одредаба члана 150., 153., 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...10/23), одлучио тако што је обавезао тужиоца да заинтересованом лицу надокнади трошкове управног спора који се односе на састав одговора на тужбу у износу од 16.500,00 динара сагласно определјеном захтеву и Тарифним бр. 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 43/23).

**ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 05.10.2023. године, III-5 У. 25185/20**

Записничар
Марина Ивковић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација,с.р.

За тачност отпраvка
Управитељни сафарице
Дејан Ђурић

JJ

